

しじゅんせつ 四旬節にちなんで

ふきょうしゅうどうじょかい
マリア布教修道女会、 シスタールイザ ゴリ

もりかずひろしきょう か あい ゆる いの ほん ごろ き
森一弘司教さまが書いた「愛と許しと祈りと」の本のなかに、この頃あまり聞かないような
か だ い の
課題について述べています。それは、「偶像崇拜」という課題です。この言葉を聞いて、多くの人は
むかし きょう かんけい かんが
「昔のことだ」とか、「キリスト教とあまり関係ない」とか 考 えることでしょう。それでも、現代に
い わたし あんがい きょうみぶか あた か だ い おも
生きている私たちにも案外、興味深いヒントを与えてくれる課題だと思います。

それは、とくにしじゅんせつ
四旬節というときです。

こ だ い ちゅうきんとう いし き うし へび かみ
古代、中近東には、石や木、牛や蛇などを、神のシンボルとしてとらえ、その像を彫って
れいはい ふうしゅう ひろ み せいしよ ぐうぞうすうはい よ きび きん
礼拝する風習が、広く見られます。これを聖書が偶像崇拜と呼び、それを厳しく禁じているのには、
り ゆ う
それだけの理由があります。

かんが り ゆ う かみ まこと すがた かみ め み ちようえつ
まず考えられる理由は、神の真の姿をゆがめることにあります。神は目に見えない超越し
かみ わたし かん かた かんが かた かた こ かみ にんげん かん かた かんが
た神です。私たちの感じ方、考え方、とらえ方を、はるかに超える神であり、人間の感じ方、考
かた なか い そんざい じぶん おも かみ すがた もと
え方の「わく」の中に入れることのできない存在です。自分たちの思いどおりの神の姿を求めるな
ら、それは、かみ わたし ひく
神を私たちのレベルに低めてしまうこととなります。

つぎ かんが り ゆ う にんげん よくぼう こ だ い ちゅうきんとう ひとひと かみがみ ぐたいてき
次に考えられる理由は、人間の欲望にあります。古代、中近東の人々が、神々に具体的な
ゆた ほうさく せいしよく はんえい かいらく もと かみがみ とお じぶん ぐたいてき りえき
豊かさ(豊作、生殖と繁栄、快樂など)を求めます。神々を通して、自分のために具体的な利益を
もと よくぼう じぶん こうふく もと しせい み かていあんぜん もと しょうばい
求める欲望です。自分の幸福だけを求めている姿勢が見られます。家庭安全だけを求め、商売の
はんえい いの びょうき かいふく ねが むかし ちゅうきんとう ぐうぞうすうはい こころ
繁栄を祈り、病気の快復だけを願うのであれば、昔の中近東の偶像崇拜の心につながることに
なります。

さいご り ゆ う ぐうぞうすうはい にんげん ちじょう せいかつ うえ ぜったいてき もくてき
最後の理由は、偶像崇拜によって人間がこの地上の生活の上に、絶対的な目的をおいて
しまうようになるからです。つまり、人間は自分の欲望をどうしても実現したいとき、それをあたかも
かみ じぶん ちゅうしん ち い めいよ とみ かいらく たいせつ
神のように、自分の中心においてしまいがちです。地位や名誉、富や快樂だけを大切にし、その
ために自分のすべてを注ぎこむ生き方になるからです。

せいしよ にんげん まこと たいしよ こころ あい たいしよ かみ
聖書は、人間の真の対象、心をつくして愛さなければならない対象を、つねに神とします。
ひと かみいがい え ぜんりよく つ ぐうぞうすうはい かみ ちゅうしん
もし人が神以外のものを得ようとして全力を尽くすなら、それは偶像崇拜になります。神を中心と
こころ かみ かみ れいはい あい こころ にんげん かみ こころ せいしよ きょうちよう
する心、神を神として礼拝し愛する心こそ、人間の神にたいするふさわしい心だと、聖書は強調
しています。

もりかずひろ あい いの さんしよ
(森一弘、愛とゆるしと祈りと、1989年、p115-117参照)

THINKING OF LENT

Sr. Louisa Gori

In a book written by Bishop Mori Kazuhiro, there are a few pages about the meaning of “idolatry”. It is a word that somebody would consider out of date or at least not related to Christianity. However, I think that even now we can get some good hints, especially for Lent.

A long time ago, people who lived in countries of the Middle East used to adore, as symbols of God, stones and trees, cows and serpents. This is idolatry and as such it is forbidden severely by God in the Bible.

One reason is that in this way we distort the image of God. In fact it is not possible for us to see God, because he is far beyond our thoughts or feelings or understanding. If we look for a god as we like, that is to lower God to our own level.

Another reason is our greed. In old times people asked their gods to give them rich harvest, fertility, prosperity and happiness, only for themselves and their families. They looked for their own success in trade, for being healed from disease but again only for themselves. This attitude is what we would call idolatry. It may be found even nowadays.

Finally, there is the danger to focus only on this earthly life and work hard to gain a good reputation and honor in society, richness and happiness in this life.

The Bible tells us that there is only one object that we have to love with all our strength and our heart, that is God. If we put all our efforts to love something that is not God, that is idolatry. God, and only God has to be at the center of our life, in all our attitudes, beliefs and actions. To adore God and to love God, this is what we are invited to do, as human beings and much more as Christians.

SUY NGHĨ VỀ MÙA CHAY

Sơ Louisa Gori

Trong một cuốn sách được viết bởi Giám mục Mori Kazuhiro, có một vài trang đề cập ý nghĩa về “sự sùng bái thần tượng”. Nó là từ mà có người cho là lỗi thời hoặc chỉ ít không liên quan gì đến Kitô giáo. Tuy nhiên, tôi nghĩ bây giờ cũng thế.

Chúng ta có thể đón nhận một số gợi ý tốt, đặc biệt cho Mùa chay.

Cách đây đã rất lâu rồi, những người sống ở các nước Trung Đông đã từng tôn thờ những biểu tượng giống của Thiên Chúa: đá và cây, bò cái và con rắn. Đây là sự sùng bái hình tượng và như vậy nó bị nghiêm cấm bởi Kinh thánh.

Một lý do là bằng cách này chúng ta đã bóp méo hình ảnh của Thiên Chúa. Trên thực tế, chúng ta không thể nhìn thấy Thiên Chúa, bởi vì Ngài vượt ra xa những suy nghĩ hoặc cảm xúc hoặc sự hiểu biết của chúng ta. Nếu chúng ta tìm kiếm Thiên Chúa như chúng ta muốn, tức là đã hạ thấp Thiên Chúa xuống ngang với chính chúng ta.

Một lý do khác là tính tham lam của chúng ta. Ngày xưa, con người cầu xin Thiên Chúa ban cho họ được mùa màng bội thu, đất đai màu mỡ, sự phồn vinh và hạnh phúc. chỉ cho bản thân và gia đình họ. Họ tìm kiếm sự thành công cho chính mình trong kinh doanh, để được chữa lành bệnh tật nhưng lại cũng chỉ cho bản thân họ. Quan điểm này là cái mà chúng ta có thể gọi là sự sùng bái thần tượng. Nó cũng có thể tìm thấy ngay cả ngày nay.

Cuối cùng, có nguy cơ chỉ chú tâm cho cuộc sống trần gian này và làm việc chăm chỉ để đạt được danh tiếng và địa vị tốt trong xã hội, sự giàu có và hạnh phúc ở đời sống này.

Kinh thánh cho chúng ta biết chỉ có một đối tượng duy nhất mà chúng ta phải yêu mến hết ý và hết lòng của chúng ta, đó là Thiên Chúa. Nếu chúng ta nỗ lực hết mình để yêu một điều gì đó mà không phải Thiên Chúa, thì đó là sự sùng bái thần tượng. Thiên Chúa, và chỉ có Ngài là trung tâm của cuộc sống chúng ta, trong mọi quan điểm, đức tin và hành động của chúng ta. Tôn thờ Thiên Chúa và yêu mến Thiên Chúa, đây là điều mà chúng ta được mời gọi để thực hiện, với tư cách là con người và hơn thế nữa với tư cách là một người Kitô hữu.